

af 6. marts 1964. Herefter skal fortjeneste ved ejendomsafståelse principielt beskattes, uanset om ejendommen er erhvervet før 1. januar 1949. Fortjenesten opgøres principielt med udgangspunkt i den faktiske anskaffelsessum. For ejendomme, som skatteyderen har erhvervet før den 1. januar 1966, kan ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. september 1965 benyttes som anskaffelsessum, hvis dette er til fordel for skatteyderen. Der indrømmes et fradrag i fortjenesten på 40 pct. af anskaffelsessummen (eventuelt ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering) + 6 pct. for hvert kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det variable fradrag på 6 pct. årlig indrømmes dog ikke for kalenderår forud for skæringsdagen den 1. januar 1966. Udover procentfradragene indrømmes der et fast fradrag på 40.000 kr. Dette fradrag indrømmes efter samme regler som det nuværende 5.000 kr.s fradrag; det vil sige, at der kun gives ét 40.000 kr.s fradrag; hvis der i samme indkomstår er afstået flere ejendomme. Fradraget gives i den samlede fortjeneste ved afståelse af fast ejendom i det pågældende indkomstår og kan ikke overstige fortjenesten.

Beskatningen af den fortjeneste, der bliver til rest, når de foran omtalte fradrag er foretaget, skal efter forslaget skærpes. For skattepligtige personer og dødsboer sker dette derved, at fortjenesten indgår i den særlige indkomst med en forhøjelse på 100 pct. Dette virker på samme måde som en forhøjelse af procenten for den særlige indkomstskat fra 30 til 60. For selskaber og foreninger gennemføres skærpelsen derved, at fortjenesten indgår i indkomsten med en forhøjelse på $\frac{2}{3}$. Det bemærkes herved, at selskaber ikke svarer særlig indkomstskat. De skal i stedet medregne den særlige indkomst i deres skattepligtige almindelige indkomst. Denne indkomst beskattes med 44 pct. (dog at der ved skatteberegningen indrømmes det såkaldte indkomstfradrag på indtil $2\frac{1}{2}$ pct. af aktiekapitalen). Af selskabsskatten kan halvdelen fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medens ingen del af den særlige indkomstskat af personer kan fradrages.

Under behandlingen i folketinget af forslaget til den seneste lov om særlig indkomstskat, lov nr. 181 af 4. juni 1964, drøftede man behovet for særlige regler om beskatningen af fortjeneste, der konstateres ved udbetaling af forsikringssummer eller ved udbetaling af ekspropriationserstatninger. Efter den nugældende ordning udløser udbetalingen af erstatnings- og ekspropriationssummer pligt til at svare skat af særlig indkomst. Betalingen af skatten vil imidlertid kunne gøre det van-

skeligere for skatteyderen at genopføre en skadelidte bygning eller at anskaffe en ejendom til erstatning for den eksproprierede. Der var derfor i udvalget enighed om at søge gennemført lempeligere regler for sådanne fortjenester, og det udtaltes i tillægsbetænkningen af 29. maj 1964, at der mellem udvalget og finansministeren var enighed om, at disse regler skulle have virkning for skatteåret 1965-66. På denne baggrund er der i lovforslaget optaget regler om beskatningen i de tilfælde, hvor skattepligten opstår som følge af udbetaling af erstatning for skade på en bygning eller ekspropriation af en ejendom. Bestemmelserne findes i de foreslåede ny §§ 7 B og 7 C (ændringerne nr. 3 og 4).

Fælles for de foreslåede regler er, at man efter begæring kan opnå fritagelse for beskatning på betingelse af, at erstatningssummen anvendes til genopførelse af den skadelidte bygning eller til anskaffelse af en fast ejendom i stedet for den eksproprierede. Den fortjeneste, der på denne måde går fri for beskatning, skal imidlertid tages i betragtning ved senere afståelse af den genopførte bygning eller den ejendom, der træder i stedet for den eksproprierede ejendom (erstatningsejendommen). Endvidere skal afskrivningsgrundlaget for de genopførte bygninger og for bygninger, der findes på erstatningsejendommen, begrænses, fordi den ubeskattede fortjeneste er medgået til anskaffelsen af disse bygninger.

Den foreslåede ny § 7 B indeholder reglerne om skadelidte bygninger.

Såfremt en skatteyder får udbetalt en forsikringssum som følge af skade på en bygning, kan han som allerede berørt begære sig fritaget for beskatning. Det er en betingelse for fritagelsen, at bygningen genopføres enten i det indkomstår, hvori skaden er sket, eller i det følgende indkomstår. Når ganske særlige omstændigheder gør sig gældende, kan finansministeren dog forlænge fristen for genopførelsen. Selv om fritagelse indrømmes, skal fortjenesten alligevel opgøres, dog uden det faste fradrag på 5.000 kr. (efter 1. januar 1966: 40.000 kr.).

Hvis den genopførte bygning senere sælges, skal der ved opgørelsen af fortjenesten i forbindelse med dette salg tages hensyn til den fortjeneste, der i sin tid konstateredes ved udbetaling af skadeserstatning, men blev fritaget for beskatning.

Udgangspunktet for opgørelsen af fortjenesten ved salg af den genopførte bygning er som sædvanlig forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsesudgifterne. Denne fortjeneste skal dernæst